

Веселий рахунок

Наталя Забіла

Один

Скопав я грядку сам один
В городі біля тину.
Хотів зростить багато динь,
Зросла ж одна-єдина!
Та ласував не я один,
А наша вся родина.
І всі хвалили як один
мою єдину диню!

Два

Раз, два —
Дерева.
Під деревами трава.
На траві — два хлопчики,
У дерева — дві гілки,
На гілці — два горобчики,
У вулику — дві бджілки.
А далі — дві хатинки.
У них по два віконечка,
Над ними — дві хмаринки,
Дві зірочки, два сонечка...
Не слухайте мене,—
бо сонечко ж одне!

Три

Онука, бабуса,
Дві мами, дві доні
Сидять на осонні
На довгім ослоні.
Очі протер я,—
Хоч три, хоч не три,—
Бачу й тепер я,
Що їх тільки три!..

Чотири

Скільки нас живе в квартирі?

Тато, мама, брат і я.

Раз, два, три, чотири —

От і вся моя сім'я!

Є у мене друзі ширі:

Лесь, Андрійко та Петро.

Раз, два, три, чотири —

Ось ми їдемо на Дніпро.

Хоч ніхто не йме нам віри,

Ми рибалки-молодці.

Раз, два, три, чотири —

Вже впіймалися окунці!

Не страшні нам дикі звірі!

Ми — мисливці, йдемо у бір.

Раз, два, три, чотири —

Нас боїться кожен звір!

Ось увечері в квартирі

Знов збереться вся сім'я:

Раз, два, три, чотири —

Тато, мама, брат і я!

П'ять

П'ять літ мені минуло нині,

І я покликала гостей.

І після п'ятої години

Прийшло аж п'ятеро дітей.

І п'ять хороших подарунків

Приготували п'ять діток:

Намалювали п'ять малюнків,

В садку зірвали п'ять квіток.

Враз у веселе наше коло

Іще один з'явився гість.

То скільки ж сяде нас до столу,

Коли гостей не п'ять, а шість?